

DIVINA – Dnevi Andrea Diva iz Justinopolisa

V

Mednarodni znanstveni simpozij

UP FHŠ, Titov trg 5, 6000 Koper

18. in 19. oktober 2021

ZNANSTVENI SIMPOZIJ

Program in povzetki referatov

Ponedeljek, 18. oktober 2021

Sejna dvorana pretorske palače v Kopru

10.00–10.30
uvodne besede

g. Aleš Bržan župan Mestne občine Koper
prof. dr. Irena Lazar, dekanja UP FHŠ
g. David Runco, direktor Knjižnice Srečka Vilharja

10.30–12.00

doc. dr. Renata Novak Klemenčič & doc. dr. Dušan Mlacovič:
Srednjeveški kapitel na dvorišču Pokrajinskega muzeja v Kopru

dr. Mojca Marjana Kovač:
Pretorska palača v Kopru pripoveduje. Pomen vrednotenja grbov in napisov v konservatorstvu

doc. dr. Helena Seražin:
Klasični jezik v beneški in koprski arhitekturi

Odmor

UP FHŠ – Levant 4

14.00–16.00

izr. prof. dr. Gregor Pobežin:
Zgodnje novoveška napisna dediščina Kopra – nekaj primerov in rešitev

prof. dr. Neven Jovanović:
Epigrafija kao humanistička djelatnost -- dva primjera iz Istre, Sergius Polensis i Marin Marinčić

doc. dr. Matej Hriberšek:
Očrt življenja in dela Valentina Kermavnerja

doc. dr. Luka Vidmar:
Latinski osnutki Vodnikovih pridig

Torek, 19. oktober 2021

UP FHŠ, Seminarska predavalnica

10.00–12.00

asist. Ana Jenko Kovačič:

Omembe komunalnih palač v virih 13. stoletja: Med institucionalnimi spremembami in vprašanjem namembnosti

izr. prof. dr. Milenko Lončar:

Pjesma jača od kamena? Natpis s jednog ili više kotorskih ciborija

doc. dr. Zrinka Mileusnić:

Otipljivi in neotipljivi konteksti mesta

prof. dr. Vladimir Rezar:

Posljednji epigram Gilberta Grinea: Diuo Vincentio Iustinopoli 1501

Odmor

UP FHŠ – Levant 4

14.00–15.40

mag. Peter Štoka:

Santorijev komentar Avicenovoga kanona kot utemeljitev sodobne zahodne medicine

prof. dr. Adriana Grzelak Krzymianowska:

Matthew's of Miechow Remarks on the Reasons and Remedies of the Plague

Karin Bernardi:

Biografija Marca Petronia Caldane in prozopografska skica njegove rodbine

POVZETKI REFERATOV

RENATA NOVAK KLEMENČIČ

&

DUŠAN MLACOVIĆ

Srednjeveški kapitel na dvorišču Pokrajinskega muzeja v Kopru

Kapitel, ki je bil najden pri arheoloških izkopavanjih na Prešernovem trgu v osemdesetih letih prejšnjega stoletja in naj bi predstavljal del vodovodnega sistema mesta, je danes kot del fontane umeščen v bazen na dvorišču Pokrajinskega muzeja Koper. Na vsaki stranici ga krasi grbovni ščit, na vogalih kapitela se pmeta bršljan in akant, zgornji rob pa je namenjen latinskemu napisu, ki kapitel postavlja v leto 1392. Napis je žal zelo slabo ohranjen, potek napisa in dekoracija pa pričata o tem, da je bil kapitel namenjen pogledu z vseh štirih strani in najverjetneje postavljen na pomembnem javnem prostoru.

Simpozijски prispevek bo namenjen natančni analizi kapitela, v prvi vrsti grbom in vsebini napisa. Kapitel bo postavljen v zgodovinski in urbani kontekst, na podlagi analogij z drugimi podobnimi objekti v Beneški republiki pa bodo predstavljena tudi razmišljanja o njegovi primarni funkciji.

MOJCA MARJANA KOVAČ

Pretorska palača v Kopru pripoveduje. Pomen vrednotenja grbov in napisov v konservatorstvu

Koprška Pretorska palača s svojo monumentalnostjo in izjemnostjo daje svojevrsten pomen mestu. Zgrajena je bila za politično upravno funkcijo mestne oblasti po vzoru in tipu značilnemu za javne stavbe Beneške republike, ko sta bili v 15. in 16. stoletju v enotno stavbo predelani dve starejši stavbi, namenjeni kapitanu in podestatu. Njeno arhitekturno podobo lahko stilno opredelimo kot gotsko stavbo z renesančnimi in baročnimi dopolnitvami, z novejšimi odkritji pa so se pokazali tudi posamezni romanski arhitekturni elementi. Izjemnost koprške mestne hiše predstavljajo številni grbi in napisi koprskih podestatov vzdani predvsem na njenem pročelju v beneški tradiciji, ki so osrednji predmet obdelave v prispevku. Temeljno izhodišče pa predstavlja konservatorsko vrednotenje same arhitekture palače, ki ga dopolnjujemo z odkrivanjem in preučevanjem številnih zgodovinskih napisov in grbov. S pridobljenimi rezultati lahko bolj zanesljivo določimo stavbni razvoj palače, kar je cilj raziskovalnega projekta, ki trenutno poteka.

HELENA SERAŽIN

Klasični jezik v beneški in koprski arhitekturi

Vid baron Dornberški (1523–1591), veleposlanik Svetega rimskega cesarstva v Benetkah, je 22. januarja 1569 cesarju Maksimiljanu II. (1527–1576), renesančnemu humanistu in velikemu ljubitelju antike, narave in umetnosti poročal o tedaj najpomembnejših umetnikih in arhitektih v Benetkah, ki bi cesarju lahko prišli prav pri gradnji in opremlitvi njegove nove dunajske letne rezidence, t. i. dvorca Neugebeude v današnjem predmestju Simmering. Pismo je napisano v latinščini, v njem pa je poleg številnih velikih imen italijanske, predvsem pa beneške renesančne umetnosti, Vid Dornberški priporočal tudi velikega beneškega humanista, oglejskega patriarha Daniela Barbaro (1514–1570). Najpomembnejši mecen vicentinskega arhitekta Andrea Palladia (1508–1580), tudi sam arhitekt in arhitekturni teoretik, je namreč leta 1556 izdal italijanski prevod Vitruvijevih *I dieci libri dell'architettura* z obsežnim komentarjem in Palladijevimi ilustracijami ter ga posvetil drugemu humanističnemu ljubitelju antične arhitekture in umetnosti, kardinalu Ippolitu II. d'Este (1509–1572), naročniku slavne vile d'Este v Tivoliju pri Rimu, ki je cesarju Maksimiljanu II. služila kot vzor pri gradnji njegovega dvorca na Dunaju. Sredi 16. stoletja se je klasični jezik v arhitekturi Beneške republike predvsem s Palladijevimi deli že povsem udomačil in začrtal podobo Benetk za nadaljnja stoletja. Vendar pa so bili znanilci novega arhitekturnega jezika v Benetkah prisotni že dolgo pred tem, kar mdr. dokazuje tudi portal Foresterije v Kopru, ki ga je leta 1506 dal postaviti podestà Pietro Loredan (1466–1510), torej skoraj pol stoletja po tem, ko je bila ta stavba v letih 1447–1460 skupaj s Pretorsko palačo obnovljena v slogu t. i. *gotico fiorito*. Prispevek bo skušal odgovoriti na vprašanje, kdo bi lahko bil avtor načrta koprskega portala in kakšno vlogo je ta arhitekt imel pri uvajanju klasičnega jezika v beneško arhitekturo na začetku 16. stoletja.

GREGOR POBEŽIN

Zgodnje novoveška napisna dediščina Kopra – nekaj primerov in rešitev

Koper in njegova okolica sta bogata z napisi, ki obeležujejo bogato zgodovino mesta, njegovih upravnikov, meščanov, družin, bratovščin in drugih dejavnikov javnega in zasebnega življenja. Velik del teh napisov je še vedno mogoče videti in brati *in situ*, številni pa so bili bodisi premeščeni bodisi ponovno uporabljeni v sekundarnem kontekstu – ali celo preprosto reciklirani.

Že samo branje teh napisov je ena najpristnejših, najbolj iskrenih in neposrednih izkušenj s preteklostjo – je pravzaprav že zgodovinopisni postopek, ki navaden sprehod po mestu spremeni v zgodovinsko pustolovščino in celo nepoučenega vabi k odkrivanju nečesa, kar ga vsakodnevno nagovarja, da razume vsaj, kaj zamuja.

Zbiranje, evidentiranje in preučevanje teh napisov pa je vendar izziv, ki kliče po posebnih tehnoloških rešitvah. Nekatere bodo predstavljene v pričujočem prispevku.

NEVEN JOVANOVIĆ

Epigrafija kao humanistička djelatnost -- dva primjera iz Istre, Sergius Polensis i Marin Marinčić

Važna je aktivnost renesansnih humanista bilo prikupljanje antičkih natpisa. Ono je imalo nešto drugačiju svrhu nego danas; bilo je dio ambicioznog programa po kojem sve aspekte života (božanske, ljudske, javne, privatne) treba povezati s antičkim idealom i uzorom. Kakvu su ulogu u prikupljanju epigrafske baštine igrale Istra i Dalmacija, pokazat ću na primjeru jednog natpisa i jednog sakupljača. Natpis je u renesansi iznimno popularan, ali fiktivan; radi se o epitafu glumcu i parazitu Sergiju iz Pole (epitaf se, prema nekim verzijama, nalazio u

Saloni) s kojim su povezani Ciriaco iz Ancone i Jacopo Badoer (možda onaj koji je bio splitski nadbiskup 1441-1451). Sakupljač je prepisao tri natpisa iz Osora i Cresa; to je Marin Marinčić, kanonik labinski i pulski, koji se u arhivskim podacima javlja oko 1540.

MATEJ HRIBERŠEK

Očrt življenja in dela Valentina Kermavnerja

Slovenski klasični filolog, šolnik in prevajalec Valentin Kermavner ne spada med bolj znane slovenske intelektualce, ki so delovali v drugi polovici 19. stoletja, vsekakor pa je eden pomembnejših klasičnih filologov. Po gimnaziji v Ljubljani in študiju klasične filologije v Gradcu ga je njegova učiteljska pot vodila najprej v Ljubljano, nato v Črnovice, Celje in na koncu znova v Ljubljano. Poznamo ga kot prevajalca (Homer, *Odiseja*; *Batrahomiomahija*), slovaropisca, avtorja učbenikov in krajših strokovnih prispevkov. Velik del njegovega opusa je ostal v rokopisu; v ohranjeni zapuščini najdemo tudi razprave s področja grške in rimske književnosti, prevod *Batrahomiomahije* in gradivo za grško-slovenski slovar. Skoraj neznano področje njegovega ustvarjanja je njegovo pesniško ustvarjanje, ki je v celoti ostalo v rokopisu. Pesniti je začel že kot gimnazijec po navdihu »vajecev«, skupine ljubljanskih gimnazijcev, ki so se zbirali okoli glasila *Vaje*; pesnil je velik del svojega življenja, ob upokojitvi pa je zbral svoje najboljše pesmi v dveh zvezkih in jih pripravil za izdajo, do katere nikoli ni prišlo. V prispevek sta orisana njegova življenjska pot in delo, pa tudi njegova rokopisna zapuščina.

LUKA VIDMAR

Latinski osnutki Vodnikovih pridig

V Narodni in univerzitetni knjižnici se je ohranil rokopisni seznam pridig, ki ga je Valentin Vodnik pisal v letih 1796–1804 v Ljubljani. V letih 1796–1798 je namreč redno pridigal kot kooperator pri cerkvi sv. Jakoba, beneficiat pri cerkvi sv. Florijana in pomočnik pri cerkvi sv. Petra v Ljubljani. Seznam pridig kaže Vodnikovo kompleksno, vendar za slovenski prostor ne presenetljivo rabo jezikov pri sestavljanju in govorjenju pridig: besedilo je skoraj v celoti napisano v latinščini, od 11 osnutkov pridig pa je 8 osnutkov v latinščini, 2 v nemščini in 1 v slovenščini. To seveda ne pomeni, da je Vodnik največkrat pridigal latinsko, manj pogosto nemško in najmanj pogosto slovensko. Na podlagi drugih podatkov v rokopisu lahko zanesljivo sklepamo, da je Vodnik kakor mnogi drugi katoliški duhovniki v srednjem in zgodnjem novem veku na Slovenskem pridige večinoma najprej koncipiral v latinščini (manj pogosto v nemščini in slovenščini), jeziku Cerkve, pozneje pa jih je govoril v ljudskem jeziku, in sicer največkrat v slovenščini (manj pogosto v nemščini).

ANA JENKO KOVAČIČ

Omembe komunalnih palač v virih 13. stoletja: med institucionalnimi spremembami in vprašanjem namembnosti

Čas druge polovice 12. stoletja je za mesta na zahodnem delu istrskega polotoka pomenil poskus izključitve mesta in njemu pripadajočega ozemlja izpod oblasti istrskih mejnih grofov, pri čemer je izjemo predstavljalo mesto Trst, kjer so lokalno oblast izvajali tržaški škofje in kjer je do prenosa oblasti na komuno prišlo šele v drugi tretjini oziroma sredi 13. stoletja. Komune, katerih nastanek ne moremo pripisati enkratnemu dogodku, temveč je potrebno govoriti o daljšem procesu formiranja skupine ljudi, ki je postopno prevzemala nase organizacijo javnega življenja v mestu ter naposled javno oblast, so za svoje delovanje potrebovale ustrezen prostor, vendar gradnja komunalne palače ni bila premo sorazmerno povezana s prvo omembo komune, temveč šele z dosego javne oblasti. Prispevek bo obravnaval več aspektov omemb komunalnih palač v virih – čas prve omembe posamezne komunalne palače, ki predstavlja *terminus ante quem* za izgradnjo ter operativno rabo prostorov ter vprašanje sovpadanja z institucionalnimi spremembami, do katerih je tedaj v mestu prihajalo, način navedbe komunalne palače kot kraja sklenitve pravnih poslov ter nenazadnje prehod s splošnih omemb komunalnih palač na posamezne prostore oziroma dele le-teh. Pri tem bodo predstavljeni primeri iz Trsta, Kopra, Poreča in Pulja, pri čemer bo posebna pozornost posvečena času druge polovice 13. in prve polovice 14. stoletja.

MILENKO LONČAR

Pjesma jača od kamena? Natpis s jednog ili više kotorskih ciborija

Slova na kotorskim fragmentima posebnima čini obilje rupica izbušenih na njima i, rjeđe, polukružići koji lome haste na nekima od njih. Po tome se vrlo uvjerljivim činilo da ulomci pripadaju istom ciboriju. No bridovi ploča nisu rezani pod istim kutom niti su one same sve iste debljine, što je teško zamisliti kao dijelove istog komada namještaja. Nedavno pronađen prijepis natpisa govori pak u prilog mišljenju da je ipak riječ o jedinstvenu spomeniku. Tekst tvori zaokruženu misao, a ritam podupire takvo gledanje. Posrijedi je pjesma sastavljena od četiri trohejska osmerca i dva sedmerca, temeljena na srednjovjekovnom načinu ritmiziranja, na pravilnoj izmjeni naglašenih i nenaglašenih slogova. Stoga ostaje zagonetno kako su se stihovi našli na nespojivim kamenim pločama.

Novopronađeni prijepis natpisa ukazao je da je nositelj imena Nikiforius bio biskup iz druge polovice 12. stoljeća. Andrija i drugovi najvjerojatnije su lokalni sveci, no ne čini se vjerojatnim da su stradali u sukobu Kotorana sa srpskim vladarom Nemanjom, jer je on bio politički zaštitnik biskupa Nikiforija u sporu s dubrovačkim metropolitom. Kako se kult Andrije i njegove braće nekako u to vrijeme uvodio u Dubrovniku zajedno s pričom da ih Kotorani nisu zaslužili, njihov izbor na kotorskom spomeniku mogao bi se gledati kao uzvratni udarac u sklopu neprihvatanja neželjena dubrovačkog crkvenog vrhovništva.

ZRINKA MILEUSNIĆ

Otipljivi in neotipljivi konteksti mesta

V prispevku bomo predstavili kriterije, ki definirajo mesto in njihovo vlogo v odnosu do različnih tipov zgodovinskih virov, kot so kartografski, pisni, ikonografski in arheološki viri.

Na primeru Kopra bomo predstavili do sedaj znane podatke za opredelitev naselbine na koprskem otoku kot mesta.

Sledila bo natančnejša predstavitev nove najdbe, ki je lahko tudi prvi materialni dokaz za nekatere že znane podatke iz drugih virov.

VLADIMIR REZAR

Posljednji epigram Gilberta Grinea: *Diuo Vincentio Iustinopoli 1501.*

Gilberto Grineo (Ferrara, oko 1435 – Koper, oko 1501) i njegov sin Marco Antonio (Ferrara, 1468 – Gemona, oko 1550) humanisti su koji su kao putujući učitelji latinskog i grčkog jezika tijekom više desetljeća bili aktivni u gradskim sredinama s obje strane Jadrana. Poput poznatijih Raffaella Zovenzonija (Trieste, 1434 – Trento, 1485) i Palladija Fusca (Padova, pol. XV. st. – Koper, 1520) i Grinei su trag ostavili i u Dalmaciji i u Istri, napose u Kopru: ondje je Gilberta ubrzo po dolasku na učiteljsku dužnost zatekla smrt, a Marco Antonio ostao je u gradu učiteljem još više od desetljeća. Na njihovu je intelektualnu djelatnost, a posebno na njihov literarni angažman, polovinom prošlog stoljeća upozorio talijanski filolog Baccio Ziliotto: on je predstavio dotad uglavnom nepoznat latinski rukopis koji se pod signaturom R. P. 2-53 čuva u gradskoj biblioteci u Trstu (Biblioteca Civica Attilio Hortis: L'Archivio diplomatico) i čiji najveći dio (97 od ukupno 155 listova) zaprima zbirka s više od tristo pjesama, uglavnom epigrama koje su tijekom višedesetljetnog boravka u različitim sredinama prigodno sastavljali i otac i sin Grineo. Činjenica je pritom da je do danas u literaturi najslabije kontekstualiziran ostao završni dio te zbirke, odnosno epigrami sastavljeni upravo tijekom boravka Grinea u Kopru, a najkasnije do trenutka Gilbertove smrti. Među njima je posebno zanimljiv posljednji zapisani epigram, posvećen svetom Vincenciju i jedini od svih u Kopru sastavljenih pjesama u naslovu eksplicitno datiran i ubiciran u Koper. Ovo izlaganje pokušat će odgovoriti na nekoliko pitanja: tko je od spomenute dvojice Grinea epigram sastavio, čijom je rukom zapisan, koje su mu formalne osobitosti, o čemu zapravo govori i zašto je posvećen baš svetom Vincenciju.

PETER ŠTOKA

Santorijev komentar Avicenovega kanona kot utemeljitev sodobne zahodne medicine

Santorio Santorio (1561 - 1636) je v Benetkah leta 1626 izdal *Komentar k Prvem fenu Prve knjige Avicenovega Kanona*, v katerem je s sodobno eksperimentalno metodo utemeljil sodobno zahodno medicino tehnološkega in znanstvenega pristopa. Kot prvi je namreč razumel pomen poskusa z matematično izdelanimi meritvami in sprejetja količinskih parametrov v medicini, kot so teža, temperatura in srčni utrip, pri čemer je izumil nekatere naprave, ki se še vedno uporabljajo v medicinski praksi, vključno s *termometrom* in *pulsilogiom* (pulsimetrom), katerih rabo in delovanje je opisal ravno v omenjenem Komentarju.

Povsem neznano pa je dejstvo, da se Santorijeva utemeljitev sodobne zahodne medicine ne bi uresničila brez ločitve medicinske znanosti ali *artis medicae* od naravne filozofije, pod okriljem katere se je ta do tedaj osmišljala in udejanjala. In ravno ta ključen korak je naredil Santorio v Komentarju Avicenovega Kanona. Namreč po svojem predmetu se medicina ni ločevala od filozofije, saj sta bila človeško telo in zdravje (*sanitas*) predmet *philosophie naturalis*. Po Santoriju se medicina namreč razlikuje od naravne filozofije in od drugih umetnosti zaradi lastne svojskosti (bistva), po kateri je ta prepoznana kot umetnost (*ars*) in zaradi formalnega razloga (*ratio formalis*), oz. zaradi cilja (*finis*), ki ga zasleduje. Skratka medicina je samostojna disciplina zaradi lastnega predmeta in cilja. Medicina deluje (je *operativna*) z njej lastno dejavnostjo (*operatio*), z lastnim namenom in končnim ciljem, ki je zdravje, kar je že dognal Avicena v Prvem fenu svojega Kanona (*Prima Fen cap. 2*), za razliko od Galena, ki je malo vedel, a veliko pisal in od Aristotela, Averroesa in sv. Tomaža Akvinskega, ki pa niso bili poučeni o zdravstvu.

ADRIANA GRZELAK KRZYMIANOWSKA

**Matthew's of Miechow Remarks on the Reasons and Remedies of the
Plague**

KARIN BERNARDI

**Biografija Marca Petronia Caldane in prozopografska skica njegove
rodbine**

REFERENTI

Karin Bernardi

UP FHŠ, Titov trg 5, 6000 Koper

prof. dr. Adriana Grzelak Krzymianowska

Katedra Filologii Klasycznej Wydziału Filologicznego UŁ, ul. Pomorska
171/173, 90-236 Łódź,

adriana.grzelak-krzymianowska@uni.lodz.pl

doc. dr. Matej Hriberšek

Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Aškerčeva 2, 1000 Ljubljana,

matej.hribersek@guest.arnes.si

asist. Ana Jenko Kovačič

Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Aškerčeva 2, 1000 Ljubljana,

ana.jenkokovac@ff.uni-lj.si

prof. dr. Neven Jovanović

Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet, Ivana Lučića 3, 10 000 Zagreb,

njovanovic@ffzg.hr

dr. Mojca Marjana Kovač

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območna enota Piran,
Trg bratstva 1, 6330 Piran,

mojca.kovac@zvkds.si

izr. prof. dr. Milenko Lončar

Izr. prof. v pokoju, Preko, Hrvatska, madjila@gmail.com

doc. dr. Zrinka Mileusnić

UP FHŠ, Titov trg 5, 6000 Koper,
zrinka.mileusnic@fhs.upr.si

doc. dr. Dušan Mlacovič

Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Aškerčeva 2, 1000 Ljubljana,
dusan.mlacovic@ff.uni-lj.si

doc. dr. Renata Novak Klemenčič

Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Aškerčeva 2, 1000 Ljubljana,
renata.novakklemencic@ff.uni-lj.si

izr. prof. dr. Gregor Pobežin

ZRC SAZU, Inštitut za kulturno zgodovino, Novi trg 2, 1000 Ljubljana /
UP FHŠ, Titov trg 5, 6000 Koper /
Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Aškerčeva 2, 1000 Ljubljana,
gregor.pobezin@zrc-sazu.si / gregor.pobezin@fhs.upr.si

prof. dr. Vladimir Rezar

Sveučilište u Zagrebu, Filozofski fakultet, Ivana Lučića 3, 10 000 Zagreb,
vrezar@ffzg.hr

doc. dr. Helena Seražin

ZRC SAZU, Umetnostnozgodovinski inštitut Franceta Steleta,
Novi trg 4, 1000 Ljubljana,
helena.serazin@zrc-sazu.si

mag. Peter Štoka

Knjižnica Srečka Vilharja, Trg Brolo 1, 6000 Koper,

peter.stoka@kp.sik.si

doc. dr. Luka Vidmar

ZRC SAZU, Inštitut za slovensko literaturo in literarne vede, Novi trg 5,
1000 Ljubljana,

luka.vidmar@zrc-sazu.si

Divina – dnevi Andrea Diva iz Justinopolisa V

Znanstveni simpozij

UP FHŠ, Titov trg 5, 6000 Koper

18. in 19. oktober 2021

Organizacija: Knjižnica Srečka Vilharja Koper, ZRC SAZU, UP FHŠ, Filozofska fakulteta UL in DAHŠ s podporo MOK in Primorskih novic

Vodja simpozija: Gregor Pobežin

Organizacijski odbor: Gregor Pobežin, Peter Štoka, Nada Grošelj, Renata Novak Klemenčič

Uredil: Gregor Pobežin

Ljubljana, Koper, 2021

Slika na naslovnici: Pretorska palača ok. 1920

Na posvetu so med drugim predstavljeni rezultati raziskav v okviru projekta

»Koprska Pretorska palača: podoba, pomen in namen« (J6-2588), ki ga financira Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije.